

ЛЕВЕНЕЦЬ Віталій Миколайович

27 травня виповнилося 80 років лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, заслуженому діячу науки і техніки Української РСР, доктору медичних наук, професору Левенцю Віталію Миколайовичу.

Віталій Миколайович народився 27 травня 1930 р. у Дніпропетровську. Після успішного закінчення 2-го Московського медичного інституту ім. Н. І. Пирогова у 1954 р. за комсомольською путівкою працював дитячим хірургом-травматологом в Актюбінську (Казахстан), поєднуючи одночасно з роботою в лікарсько-фізкультурному диспансері. У 1956 р. був зарахований у клінічну ординатуру Київського інституту травматології та ортопедії, де через 7 років зайняв посаду керівника клініки складного протезування та відновлювальної хірургії. У 1960 р. вперше у світі в експерименті, а в 1961 р. і в клініці виконав трансплантацію суглобової поверхні головки стегна, що попередньо була консервована холодом при температурі 36° протягом 4–6 місяців. У 1963 р. захистив кандидатську дисертацію на тему *“Артропластика кульшового суглоба з кістково-хрящовим “гомоковпачком” головки стегна”*. За цю роботу був нагороджений срібною медаллю виставки передового досвіду – ВДНГ СРСР.

З 1964 р. працював у Національній академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика, де пройшов шлях від доцента до завідувача кафедри травматології-ортопедії. У 1971 р. захистив докторську дисертацію на тему *“Кістково-хрящова гомопластика кульшового суглоба”*, де висвітлив результати трансплантації напівсуглобів – кульшового, колінного і ліктьового в умовах клініки. У цей період за сумісництвом працював деканом хірургічного факультету, а потім проректором з лікувальної роботи.

У 1975 р. йому присвоєно звання професора. У 1989 р. Віталію Миколайовичу присвоєно почесне звання “Заслужений діяч науки і техніки Української РСР”, у 1996 р. за наукову розробку і втілення в практику реконструктивно-відновлювальних операцій на великих

суглобах присуджена Державна премія України в галузі науки і техніки, а в 2000 р. указом Президента України Віталія Миколайовича нагороджено орденом “За заслуги” III ступеня.

Професор В. М. Левенець першим в Україні розробив і втілював в практику багато наукових розробок, серед яких особливо слід відмітити метод артроскопії. У 1991 р. разом з доцентом В. В. Пляцко він опублікував першу в СРСР монографію з артроскопії, а в 1995 р. створив Асоціацію артроскопістів, яку очолював до 2007 р. У 1978 р. Віталій Миколайович розробив і втілював у практику операції з відновлення передньої хрестоподібної зв'язки, відновлення ушкодженого п'яточного сухожилка, багато оперував провідних спортсменів – І. Дерюгіну, О. Блохіна, В. Веремєєва, С. Балтачу, С. Юрана та інших. Професор В. М. Левенець перший в Україні втілював метод ударно-хвильової терапії серед спортсменів і осіб, які не займаються спортом.

З 2001 р. Віталій Миколайович, відомий висококваліфікований ортопед-травматолог працює в Національному університеті фізичного виховання і спорту в Україні (НУФВСУ), де створив сучасну клініку спортивної травматології, за що був відзначений почесним знаком “За заслуги” НУФВСУ, а в 2004 р. – Почесною грамотою Кабінету Міністрів України за сумлінну працю у підготовці збірних Олімпійських команд України. За роки роботи клініка стала дійсним Центром спортивної травматології, багато спортсменів одержали висококваліфіковану допомогу, що дало змогу повернутися у великий спорт і завоювати медалі на Олімпійських іграх, європейських та світових змаганнях. Віталій Миколайович виховав багато учнів, один з яких – М. М. Риган – зараз очолює Центр.

За роки роботи в Центрі Віталій Миколайович написав два підручника для студентів і спортивних лікарів: *“Спортивна травматологія”* у співавторстві з кандидатом мед. наук Я. В. Лінько (визнана Олімпійським комітетом кращою книгою 2009 р.) та *“Захворювання*

п'яткового сухожилка у спортсменів” у співавторстві з кандидатом мед. наук В. М. Майко і опублікував понад 50 робіт, серед яких 17 – за кордоном.

Професор В. М. Левенець – автор понад 500 наукових праць, у тому числі 5 підручників, автор 23 авторських свідоцтв і патенту України (2009 р.) на нові методи діагностики і лікування.

Під його керівництвом захищені 4 докторських і 21 кандидатська дисертації.

• Бажаємо ювіляру здійснення нових наукових задумів, творчої наснаги, міцного здоров'я, родинного тепла, подальших творчих успіхів на благо народу України.

*Директор ДУ “Інститут травматології і ортопедії АМН України”,
головний редактор журналу “Вісник ортопедії, травматології та
протезування”, чл.-кор. АМН України, заслужений діяч науки і техніки,
лауреат Державної премії в галузі науки і техніки України,
доктор медичних наук, професор **Г. Гайко***

*Колектив Національного університету
фізичного виховання і спорту в Україні*

ВГО “Українська асоціація ортопедів-травматологів”

*ВГО “Українська асоціація спортивної травматології,
хірургії колінного суглоба та артроскопії”*

Колектив кафедри спортивної медицини НУ ФВСУ

Редакція журналу “Вісник ортопедії, травматології та протезування”

ЛОСКУТОВ Александр Евгеньевич

26 мая исполнилось 60 лет лауреату Государственной премии Украины, заслуженному деятелю науки и техники Украины, доктору медицинских наук, профессору, заведующему кафедрой травматологии и ортопедии Днепропетровской государственной медицинской академии, директору клиники ортопедии и травматологии Лоскутову Александру Евгеньевичу.

Александр Евгеньевич родился 26 мая 1950 г. в Днепропетровске. После окончания Днепропетровского медицинского института в 1973 г. работал ортопедом-травматологом.

В 1982 г. защитил кандидатскую диссертацию на тему “Множественные переломы, переломовывихи плюсовых костей и их лечение”, а в 1991 г. – докторскую